

opmærksom paa, at der er indlobet en Trykfeil, idet der i Udvalgets Skrivelse stod D. H., hvorved skulde være betegnet Formanden, men i Trykkeriet har man givet det ved D. Herrer, hvilket ikke giver nogen Mening.

Vi gaae dernæst over til de paa Dagsordenen nævnte Sager. Den første er Forslag til Lov om Udvævnning af Toldforskjellen mellem Danmark og Slesvig og om det midlertidige Toldforhold til Hertugdømmet Holsteen. Det er til indledende Behandling, denne Sag foretages. Spørgsmaalet er da, hvorledes denne Sag skal fremmes, enten ved at den overgaaer strax til første Behandling, eller ved at der nedfattes et Udvalg til derover at afgive Betænkning. I det andet Thing har der ikke været nedsat noget Udvalg i Sagen, og den er der bleven meest betragtet fra en politisk Side. Jeg troer imidlertid, jeg maa tillade mig nogle Bemærkninger, som muligt kunde have Indflydelse paa Thingets Bestemmelse, om der i denne Sag skal nedfattes noget Udvalg, eller den skal strax overgaae til 1ste Behandling. Dermed siger jeg imidlertid ikke, at det skulde være nødvendigt, at den overgives til et Udvalg, men jeg troer dog, at jeg bør fremkomme med disse Bemærkninger til Thingets Overveielse. Jeg har nemlig fundet, at der i selve Forslagets Form, som vistnok vedrører noget Sagens Realitet, er to Mangler tilføede. Saaledes, som jeg tillod mig at bemærke ved Anmeldelsen af Forslaget, udgjør det selve Lovforslaget tilligemed et af Folkethingets Formand, ved hans Underskrift bekræftet Bilag, der indeholder Tarifsen til Loven. Jeg kan nu ikke skjønne rettere, end at Toldsatserne udgjøre en væsentlig Deel af Loven selv og vistnok ere en Hovedbestemmelse i en Toldlov. Det er jo Noget, der i Grundloven er fordret for en Lovs Gyldighed, at den skal være forsynet med Kongens Underskrift, ledsaget af den vedkommende Ministers Underskrift. Det er dog nu neppe Meningen, i den Form, som Udfastet er fremkommet, at Hans Majestæt skal meddele sin Underskrift, og tillige den vedkommende Minister, ikke blot paa selve Loven, men ogsaa paa selve Bilaget. Det forekommer mig idetmindste, at det vil

være at stille den samme Fordring, som om disse Underskrifter skulde meddeles 2 Paragraffer, som hørte til een Lov. Men, hvis altsaa dette ikke skeer, vil man ikke have Andet for Toldsatserne end en Bekræftelse, der, hvis Forslaget gik igjennem i Landstinget, som det er gaaet igjennem i Folkethinget, vilde bestaae i Landstingets Formands Paaskrift eller hans Bekræftelse af Bilaget, eller, naar man vil gaae et Stadium videre, da maaskee Statsraadets Bekræftelse af Bilaget.

Den anden Mangel, som ogsaa er formel, men som vistnok ogsaa vedrører Realiteten i en betydelig Grad, skal jeg dernæst tillade mig at berøre. Det vil erindres, at under Sagens Behandling i Folkethinget fremkom den høitæredede Finantsminister under dens 2den Behandling med affillige Ændringsforslag og deriblandt et, som kom til at udgjøre § 5, og hvori det hedder: „Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1851“. Da det nu er meget rimeligt, at dette Lovforslag vil have gennemgaaet begge Thingene forinden den 1ste Januar 1851 og rimelighviis ogsaa inden den Tid vil være sanctioneret af Hs. Majestæt, saa er man udfat for, at der indtræder en Tid, hvori de ældre Toldforhold, der fandt Sted, førend den provisoriske Lov udkom, maae træde i Kraft igjen. Jeg mener nemlig, at, naar Rigsdagen har vedtaget en Lov, og den er sanctioneret af Kongen, saa ophører dermed den provisoriske Lov, i hvis Sted den træder; men, træder Loven nu først i Kraft den 1ste Januar 1851, saa kunde der altsaa blive et Tidsrum, hvori den provisoriske Lov var ophævet, og hvor man altsaa kun havde at recurrere til de tidligere gjældende Lovbestemmelser. Jeg maa til Bestyrkelse herfor tillade mig at bringe i Erindring de Grundsætninger, der af dette Thing bleve fulgte i sidste Session, og som i det Hele taget ogsaa i det andet Thing ere fulgte med Hensyn til provisoriske Love. Ved det ene Slags provisoriske Love, der gik ud paa et enkelt Tilfælde, og hvis Virkning var ophørt, inden Rigsdagen samlede har man saaledes anseet det tilstræffeligt, at de bleve forelagte Thingene, naar de traadte sammen. Dette var saaledes Tilfældet, for at jeg skal nævne et Exempel, med den provisoriske Lov,